

บทที่ 6

คำนวณหาขนาดของเหล็กที่ใช้ในการทำขารองถ้ง

6.1 การคำนวณ

การติดตั้งถ้งสำหรับบรรจุสารเคมีในงานจำเป็นจะต้องให้ถ้งลอยสูงจากพื้นในระยะที่เหมาะสม เพื่อความสะดวกในการติดตั้งและการซ่อมบำรุง

จากคุณสมบัติของ Formalin เราทราบ

$$\begin{aligned} V &= 5.5 \text{ m}^3 \\ \rho &= 1108 \text{ kg/m}^3 \end{aligned}$$

ดังนั้นน้ำหนักของ Formalin

$$\begin{aligned} m &= \rho \cdot V \\ &= 5.5 \times 1108 \\ &= 6094 \text{ kg} \end{aligned} \tag{6.1}$$

น้ำหนักของถ้งซึ่งใช้วัสดุเป็น Aluminum Alloy

จากตารางคุณสมบัติเราได้

$$\rho = 2700 \text{ kg/m}^3$$

หาปริมาตรของตัวถ้ง

$$\text{จาก } V = \frac{\pi}{4} (d_1^2 - d_2^2) \cdot h \tag{6.2}$$

เมื่อ d_1 คือ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกถ้ง (m)

d_2 คือ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในถ้ง (m)

h คือ ความสูงของถ้ง (m)

จากขนาดถ้งเราจะได้ปริมาตรของตัวถ้ง

$$\begin{aligned} V &= \left| \frac{\pi}{4} \left((1.7085)^2 - (1.7)^2 \right) \times 2.55 \right| + \left(\frac{2 \times \pi}{4} (1.7085)^2 \times \frac{8.5}{1000} \right) \\ V &= 0.076 \text{ (m}^3\text{)} \end{aligned}$$

จากสมการ 6.1

$$\begin{aligned} m &= \rho V \\ &= 2700 \times 0.076 \\ &= 206.24 \text{ kg} \end{aligned}$$

$$\text{ดังนั้นน้ำหนักรวม} = 6094 + 206.24 = 6300.24 \text{ kg}$$

เสาที่รองรับตั้งเป็นแบบปลายยึดอิสระ (CC) ค่าความยาวสมมูล

$$L_e = \frac{L}{2} \quad (6.3)$$

หาอัตราส่วนความเพียว ($\frac{L_e}{k}$) เพื่อหาสมการที่จะมาใช้ในการคำนวณความเสียหายเนื่องจากการโก่งตัวของเสา

$$\text{จาก } k = \left(\frac{I}{A}\right)^{\frac{1}{2}} \quad (6.4)$$

เมื่อ k คือ รัศมีจอร์แดน (m)
 I คือ โมเมนต์ความเฉื่อยของเหล็ก (m^4)
 A คือ พื้นที่หน้าตัด (m)

ซึ่งจากค่า I และ A ของเหล็กตัวไอเราจะได้ค่า

$$k = \sqrt{\frac{1}{12} \left(\frac{GH^3 - gh^3}{GH - gh} \right)} \quad (6.5)$$

สูตรที่ใช้ในการคำนวณการโก่งงอของเสาจะมีอยู่ 2 สูตร คือ

1) สูตรของออยเลอร์

$$F = \frac{\pi^2 EA}{N(L_e/k)^2} \quad ; \quad L_e/k \geq 115 \quad (6.6)$$

2) สูตรของจอห์นสัน

$$F = \frac{\sigma_y}{N} \left[1 - \frac{\sigma_y(L_e/k)}{4\pi^2 E} \right] \quad ; \quad 40 \leq L_e/k < 115 \quad (6.7)$$

เมื่อ F คือ แรงที่เสาจะรับได้ (N)
 σ_y คือ ค่าความต้านแรงดึงครากของเหล็ก (N/m^2)
 N คือ ค่าความปลอดภัย (ในที่นี้กำหนดให้เท่ากับ 10 เพื่อความถี่จากการทำงาน)
 L_e คือ ค่าความยาวสมมูล (m)

k คือ รัศมีไจเรชั่น (m)

E คือ โมดูลัสความยืดหยุ่นของเหล็ก ซึ่งมีค่าเท่ากับ $207 \text{ (N/m}^2\text{)}$

กำหนดให้ให้เสาทั้ง 4 ต้นรับน้ำหนักเท่ากันทุกต้นจะได้แรงที่เสาแต่ละต้นต้องรับคือ

$$F = \frac{6300.24}{4} = 1575.02 \text{ kg}$$

$$= 15450.94 \text{ N}$$

จากตารางคุณสมบัติของเหล็กตัวไอ เราทดลองใช้เหล็กที่มีขนาดเล็กที่สุดในตารางที่ 6.1
ตารางที่ 6.1 คุณสมบัติเหล็กตัวไอ

H	G	s	t	r	w ¹	w ²	w ³	d(รูเจาะ ไตตุค)	A	σ_y
100	100	6	10	12	56	-	-	13	260	520

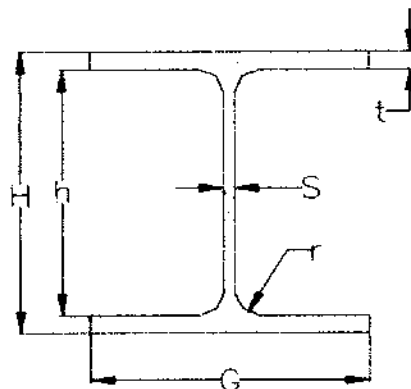
*หน่วยเป็นมิลลิเมตร

จากสมการที่ 6.5

$$k = \sqrt{\frac{1}{12} \left(\frac{GH^3 - gh^3}{GH - gh} \right)}$$

$$\text{ได้ } k = \sqrt{\frac{1}{12} \left(\frac{100 \times 100^3 - 94 \times 80^3}{100 \times 100 - 94 \times 80} \right)}$$

$$k = 0.0427 \text{ m}$$

รูปที่ 6.1 หน้าตัดเหล็ก

หาอัตราส่วนความเพียชวถ้ำเราคิดเสาสูง 6 เมตร

$$\begin{aligned}\frac{L_e}{k} &= \frac{5}{2 \times 0.042} \\ &= 59.52\end{aligned}$$

จากสมการที่ 6.7

$$\begin{aligned}F &= \frac{\sigma_y}{N} \left[1 - \frac{\sigma_y (L_e/k)}{4\pi^2 E} \right] ; 40 \leq L_e/k < 115 \\ F &= \frac{520 \times 260}{10} \times \left(1 - \frac{520 \times 59.52^2}{4\pi^2 \times 207000} \right) \\ F &= 10472.27 \quad N\end{aligned}$$

จากแรงที่กระทำเนื่องมาจากน้ำหนักถึงเท่ากับ 15450.94 N
คิดแรงเนื่องจากน้ำหนักของเสาเองจากตารางน้ำหนักของเสาเท่ากับ 20.4 kg/m
น้ำหนักทั้งหมดของเสาจะเท่ากับ $20.6 \times 4 = 122.6 \text{ kg} = 1200.74 \text{ N}$

ดังนั้นน้ำหนักทั้งหมดเสาจะต้องรับจะต้องเท่ากับ $15450.94 + 1200.74 = 16651.68 \text{ N}$
แต่จากการคำนวณสามารถรับแรงได้แค่ 10472.27 ดังนั้นเหล็กขนาดนี้ใช้ไม่ได้ต้องเปลี่ยนเป็นเหล็กที่มี
ขนาดใหญ่ขึ้น จากการคำนวณหลายๆ ครั้งเราจะได้ขนาดเหล็กตามตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 คุณสมบัติเสาเหล็ก

H	G	s	t	r	w1	w2	w3	d(รูเจาะ ไตสุด)	A	σ_y
160	160	8	13	15	86	-	-	23	543	520

*หน่วยเป็นมิลลิเมตร

จากสมการที่ 6.5

$$\begin{aligned}k &= \sqrt{\frac{1}{12} \left(\frac{GH^3 - gh^3}{GH - gh} \right)} \\ k &= \sqrt{\frac{1}{12} \left(\frac{160 \times 160^3 - 152 \times 134^3}{160 \times 160 - 152 \times 134} \right)} \\ &= 0.0679 \text{ m}\end{aligned}$$

$$\frac{L_e}{k} = \frac{6}{2 \times 0.0679} = 44.18$$

จากสมการที่ 6.7

$$F = \frac{\sigma_y}{N} \left[1 - \frac{\sigma_y (L_e/k)}{4\pi^2 E} \right] ; 40 \leq L_e/k < 115$$

ได้
$$F = \frac{520 \times 543}{10} \left[1 - \frac{520 \times 44.18^2}{4\pi \times 207000} \right]$$

$$F = 24728.64 \quad N$$

จากน้ำหนักของถังได้ 15450.94 N

คิดแรงจากน้ำหนักของเสาเองเมื่อเสาหนัก 42.6 kg/m ,ยาว 6 เมตร

ได้แรงจากน้ำหนักเสาเท่ากับ $42.6 \times 6 = 255.6 \text{ kg}$

$$= 2507.44 \text{ N}$$

ดังนั้นแรงรวมเท่ากับ $15750.2 + 2507.44 = 18257.64 \text{ N}$

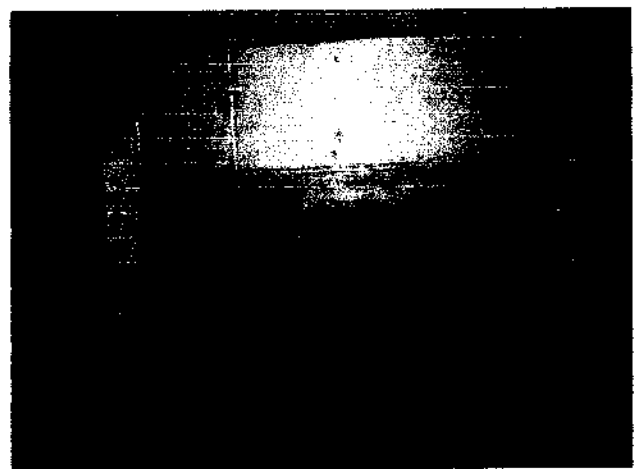
ซึ่งค่าแรงที่เสาสามารถรับได้มีค่ามากกว่าแรงที่จะต้องรับแสดงว่าสามารถใช้เสาขนาดนี้ได้

6.2 สรุปและวิจารณ์

ค่าที่ได้จากการคำนวณใช้เป็นแนวทางในการเลือกใช้คิวดัด ซึ่งในระบบเคมที่มีอยู่ได้ทำการคิวดัดกับถังอยู่แล้ว ค่าจากการออกแบบที่ได้มาจากการศึกษาการรองรับถังเคมที่มีอยู่ดังรูปที่ 6.2 และ 6.3 จากการคำนวณสามารถใช้ได้

รูปที่ 6.2 ฐานรองถังบรรจุ

รูปที่ 6.3 ฐานรองถังผสม